

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca (Hiszpania) w dniu 13 maja 2016 r. – Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroser Servicios Auxiliares S.A. i Ministerio Fiscal

(Sprawa C-270/16)

(2016/C 279/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Strona pozwana: Ferroser Servicios Auxiliares S.A. i Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

Czy dyrektywa 2000/78⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym pracodawca jest uprawniony do rozwiązania z pracownikiem stosunku pracy z przyczyn obiektywnych ze względu na nieobecności w pracy, nawet jeśli są one usprawiedliwione, lecz powtarzające się, które obejmują 20 % dni roboczych w dwóch kolejnych miesiącach, jeżeli całkowity wymiar nieobecności w pracy w okresie dwunastu wcześniejszych miesięcy obejmuje 5 % dni roboczych lub 25 % dni roboczych w odniesieniu do czterech niekolejnych miesięcy w okresie dwunastu miesięcy w stosunku do pracownika, którego należy uznać za niepełnosprawnego w rozumieniu dyrektywy, jeżeli nieobecność w pracy spowodowana była niepełnosprawnością?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16; – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 5, t.4, s. 79).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 marca 2016 r. w sprawie T-675/14, Hiszpania/Komisja, wniesione w dniu 19 maja 2016 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-279/16 P)

(2016/C 279/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.J. García-Valdecasas Dorrego, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Republika Łotewska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uwzględnienie niniejszego odwołania i uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej.
- Stwierdzenie w nowym orzeczeniu, które wyda Trybunał, nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona wydatków poniesionych przez Królestwo Hiszpanii w kwocie 2 713 208,07 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa, oparte na braku uzasadnienia zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd był zobowiązany do orzekania w przedmiocie braku uzasadnienia decyzji Komisji, ponieważ zarzut ten był sformułowany w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny w celu umożliwienia zajęcia stanowiska przez Sąd.
2. Naruszenie prawa dotyczące zakresu obowiązku uzasadnienia, ponieważ podstawy, na których opiera się Sąd, nie są zgodne z wymogiem jasności i precyzji, jaki powinien cechować uzasadnienie decyzji Komisji w celu spełnienia wymogów art. 296 TFUE. Uzasadnienie decyzji nie było jednoznaczne ani jasne, skutkiem czego naruszone zostało prawo do obrony tego państwa członkowskiego.
3. Oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Sąd oczywiście przeinaczył okoliczności faktyczne stwierdzając w pkt 55 zaskarżonego wyroku, że „Królestwo Hiszpanii nie wykazało, iż niektóre gospodarstwa nie podlegały żadnemu z obowiązków, w odniesieniu do których stwierdzono nieprawidłowości”. Po pierwsze, twierdzenie to jest niezgodne z charakterem systemu wzajemnej zgodności, gdyż w tym zakresie tylko określone gospodarstwa, a mianowicie gospodarstwa podlegające szczególnym wymogom, w odniesieniu do których stwierdzono nieprawidłowości, mogą stwarzać ryzyko. Po drugie, Królestwo Hiszpanii przedstawiło Komisji szczegółowe informacje wykazujące, że określone gospodarstwa nie podlegały szczególnym wymogom.
4. Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 i w odniesieniu do zasady proporcjonalności co się tyczy zastosowania korekty ryczałtowej i odrzucenia korekty zaproponowanej przez Królestwo Hiszpanii.
 - 4.1 Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 ze względu na to, że przepis ten wprowadza wymóg uwzględnienia poniesionej straty finansowej jako kluczowego elementu. Zważywszy na to, że ocena tej straty została dokonana precyzyjnie przez Królestwo Hiszpanii, nie było możliwe uwzględnienie ryczałtowej korekty finansowej, która znajduje zastosowanie, tylko w sytuacji gdy niemożliwe jest skorzystanie z innej, właściwszej metody.
 - 4.2 Naruszenie prawa dotyczące kontroli sądowej zasady proporcjonalności ze względu na to, że metoda wykorzystana przez Komisję doprowadziła do korekty ryczałtowej wyższej o 530 % niż obliczenie przedstawione przez Królestwo Hiszpanii. Obliczenie przedstawione przez Królestwo Hiszpanii uwzględniało rzeczywiste dane dotyczące sankcji nałożonych w kolejnych latach, w których naprawiono niedociągnięcia dotyczące wzajemnej zgodności. Kwota wynikająca z korekty ryczałtowej jest całkowicie nieproporcjonalna i agencje płatnicze nie powinny pokrywać zawyżonych korekt.
5. Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 31 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2005 i w odniesieniu do zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim Sąd uznał, że możliwa jest kumulacja ryczałtowej korekty finansowej i jednorazowej korekty finansowej w odniesieniu do tej samej linii budżetowej w roku 2008. Z jednej strony zgodnie z dokumentem AGRI-2005-64043-ES korekty nie powinny być stosowane do kwot, które były już przedmiotem korekt z tych samych powodów; z drugiej strony orzecznictwo Trybunału dopuszcza kumulację, tylko w sytuacji gdy ryzyko ponoszone przez Fundusz nie może zostać jedynie objęte korektami analitycznymi; a wreszcie otrzymany wynik jest nieproporcjonalny i nieuzasadniony, ponieważ, gdyby zastosowano tylko ryczałtową korektę finansową, kwota, jaką należy odjąć byłaby niższa niż kwota wynikająca ze zsumowania obydwu korekt finansowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2015, s. 62.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 20 maja 2016 r. – Vereniging Hoekschewaards Landschap/Staatssecretaris van Economische Zaken.

(Sprawa C-281/16)

(2016/C 279/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State